

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu : **J. T.**, bytom ul. M. Č. č. 92/3, K., zast. *JUDr. M. B.*, advokátom, A. K., B. č. 8, X., proti žalovanému : **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-70/PK-2007 zo dňa 28. mája 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 198/2007-38 zo dňa 30. októbra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 198/2007-38 zo dňa 30. októbra 2009, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 28. mája 2007 č. KM-70/PK-2007. Žalovaný týmto rozhodnutím zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky zo dňa

16. marca 2007 č. 114, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníka Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“). Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že žalobca sa svojim konaním dopustil porušenia služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom, dôsledkom čoho jeho ponechania v služobnom pomere by bolo na umu dôležitých záujmov štátnej služby. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom nepriznal právo na ich náhradu.

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie a žiadal zrušiť napadnutý rozsudok ako aj zrušiť rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie. Súčasne žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný nahradiť žalobcovi náhradu trov konania. Namietal, že v priebehu konania bol nedostatočne zistený skutkový stav veci. Skutočnosť, že požil pivo v čase pred svojim rozhodnutím ísť si ľahnúť a spať, nakoľko si bol vedomý, že po výmene služby s kolegom má zabezpečené služobné voľno, nezakladá dôvod na jeho prepustenie podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.. Nemá problémy s požívaním alkoholických nápojov a nikdy predtým nebol disciplinárne postihnutý. V služobnom pomere sa snažil byť disciplinovaný, čestný a statočný. Svoje sily a schopnosti vždy vynakladal na ochranu práv občanov. Neboli splnené materiálne podmienky na jeho prepustenie stanovené v § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z..

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že proti právne konanie žalobcu bolo náležité, preukázané dôkazmi obsiahnutými v spise. Žalobca v podanom odvolaní zopakoval v podstate námietky uplatnené v žalobe. Krajský súd sa v napadnutom rozsudku vypořiadal so všetkými námietkami žalobcu. Je pravdou, že u žalobcu nebolo zistené požitie alkoholu počas služby. Je však nezlučiteľné so záujmami štátnej služby aby v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru bol žalobca, ktorý menil svoje vyjadrenia ohľadne spôsobenej dopravnej nehody. Prirodzeným je očakávanie – s ohľadom aj na zloženú služobnú prísahu, že policajti budú príkladne rešpektovať zákony nielen v rámci služby, ale aj mimo nej. Konanie, ktorého sa dopustil žalobca nemožno hodnotiť ako zodpovedné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovení § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. marca 2010 (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.) aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený, resp. nesprávne aplikovaný. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec žalobcom v žalobe vymedzeným. Ide o zásadu *iudex ne eat petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p., a súd musí túto zásadu aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Výnimku z tejto zásady predstavujú veci, v ktorých súd zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadnuť bez ohľadu na to, či žaloba takýto nedostatok rozhodnutia namietala (§ 250j ods. 2 O.s.p.).

Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov (a to ani vo veciach podľa § 250i ods. 2 O.s.p.), ale preskúmať zákonnosť rozhodnutí

správnych orgánov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených žalobou) rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vypořiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotení a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia, ani logické nesprávnosti, ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť rozhodnutia žalovaného zo dňa 28. mája 2007, č. KM-70/PK-2007, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu proti personálnemu rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 114 zo dňa 16. marca 2007 a tento potvrdil. týmto rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z..

Z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa vyplýva, že žalobca mimo výkon štátnej služby, dňa 1. februára 2007 o 6,25 hod. telefonicky oznámil nadriadenému, že do plánovanej služby o 7,30 hod. nemôže nastúpiť a požiadal ho o súhlas, aby do služby namiesto neho nastúpil kolega, s ktorým sa už dohodol. Na otázku dôvodov, odpovedal, že to osobne povie. Do služby nenastúpil a nadriadený zistil, že dňa 31. januára 2007 vo večerných hodinách bola žalobcovým vozidlom spôsobená dopravná nehoda v Komárne na Bratislavskej ceste pred Obchodným domom H. a vodič na mieste nezastavil, preto žalobcu nadriadený vyhľadal v mieste bydliska, kde zistil, že tento je pod vplyvom alkoholu, nakoľko aj vykonanými dychovými skúškami bola u neho o 7,58 hod. zistená hladina alkoholu v dychu v hodnote 0,39mg/l (0,8 promile) a o 8,22 hod. 0,40mg/l (0,83 promile). Tvrdil, že asi pred hodinou vypil dve 12 stupňové piva a jednu desiatku a vozidlo má zamknuté v garáži. Na ODI o 11,28 hod. bol opätovne podriadený dychovej skúške na alkohol, kde sa zistilo 0,12mg/l (0,25 promile). Výpoveď opakovane menil ale napokon

doznal, že dňa 31. januára 2007 v kritickom čase sám viedol svoje vozidlo po Bratislavskej ceste smerom od centra a pri predchádzaní iného motorového vozidla sa nedostatočne venoval riadeniu, nedodržel bezpečný odstup a pravou časťou svojho vozidla v oblasti predných dverí a blatníka zachytil ľavú časť vozidla A. modrej farby, ktoré predchádzal v oblasti predného blatníka a predných dverí, pričom došlo aj k poškodeniu spätných zrkadiel oboch vozidiel. Myslel, že došlo len k poškodeniu zrkadiel a preto nezastavil a pokračoval v jazde domov a až tam zistil rozsah poškodenia a chcel nehodu oznámiť na ODI, kam sa aj vybral, ale nakoniec tak neurobil a odstaviť vozidlo neuzamknuté na trávinatej ploche na Jókaiho a odišiel domov si ľahnúť. Vozidlo bolo o 5,12 hod. nájdené hliadkou Policajného zboru poškodené, neuzamknuté a bolo v rámci pátrania identifikované. Matka mu oznámila ráno, keď vstal cca o 5,00 hod., že ho hľadali kolegovia, potom šiel k vozidlu, kde ho našiel tak, ako ho zanechal, a odišiel s ním domov do garáže. Vypil spomínané pivo a ľahol si. Dopravnou nehodou bola na vozidle A. spôsobená škoda cca 2000 Sk. Znaleckými posudkami bolo preukázané, že v čase nehody o 21,30 hod. bola hladina etanolu v krvi žalobcu minimálne 1,38 promile, čo zodpovedá strednému stupňu opitosti, v čase ranej jazdy cca 5,00 hod. bola hladina etanolu cca 0,48 promile. Ponechanie žalobcu v služobnom pomere podľa odôvodnenia personálneho rozkazu, by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi Policajného zboru, na ich čestnosti a upevňovaní dôvery občanov v Policajný zbor.

Tieto dôvody prvostupňového rozhodnutia si osvojil aj žalovaný, keď námietky žalobcu uvedené v rozklade nepovažoval za opodstatnené a konštatoval, že rozkladom napadnuté rozhodnutie nie je v rozpore s právnymi predpismi, zákonné lehoty uvedené v § 192 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. boli dodržané. V druhostupňovom konaní žalovaný nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

Krajský súd sa stotožnil so záverom žalovaného ako prvostupňového správneho orgánu, že v prípade žalobcu došlo k jeho prepusteniu zo služobného pomeru v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.. Preto žalobu žalobcu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania postupujúc podľa § 250k ods. 1 O.s.p. nepriznal.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. účinného ku dňu vyhlásenia personálneho rozkazu, občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie : „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

Podľa § 48 ods. 3 písm. g/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

Podľa § 48 ods. 3 písm. h/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný dodržať služobnú disciplínu.

Podľa § 48 ods. 3 písm. n/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt môže byť prepustený zo služobného pomeru iba v prípade, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Neobstojí námietka žalobcu, že počas výkonu služby nebol nikdy pod vplyvom alkoholu a že nehodu nespôsobil pod vplyvom alkoholu.

V danej veci podľa názoru odvolacieho súdu samotná skutočnosť, že žalobca spôsobil dopravnú nehodu, po ktorej nezostal na mieste dopravnej nehody, nehodu neohlásil a vozidlo ponechal neuzamknuté na trávinatej ploche, nasvedčuje tomu, že žalobca svojim konaním porušil základné povinnosti príslušníka Policajného zboru, porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

V zmysle uvedeného námietky žalobcu vyjadrené v odvolaní na správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu ani na vecnú správnosť rozhodnutia

krajského súdu nemohli mať vplyv. Iba všeobecné poukazovanie na nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., na nezistenie skutočného stavu veci bez uvedenia konkrétnych skutočností a dôkazov, nemožno považovať za postačujúce na to, aby odvolaniu bolo možné priznať úspech.

Keď teda krajský súd dospel k správneému záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Správne orgány oboch stupňov si pre záver, že žalobca svojím konaním porušil základné povinnosti príslušníka Policajného zboru, porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, zadovážili dostatok skutkových podkladov.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správneému orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská